

FUNDAMENTA - en utställning

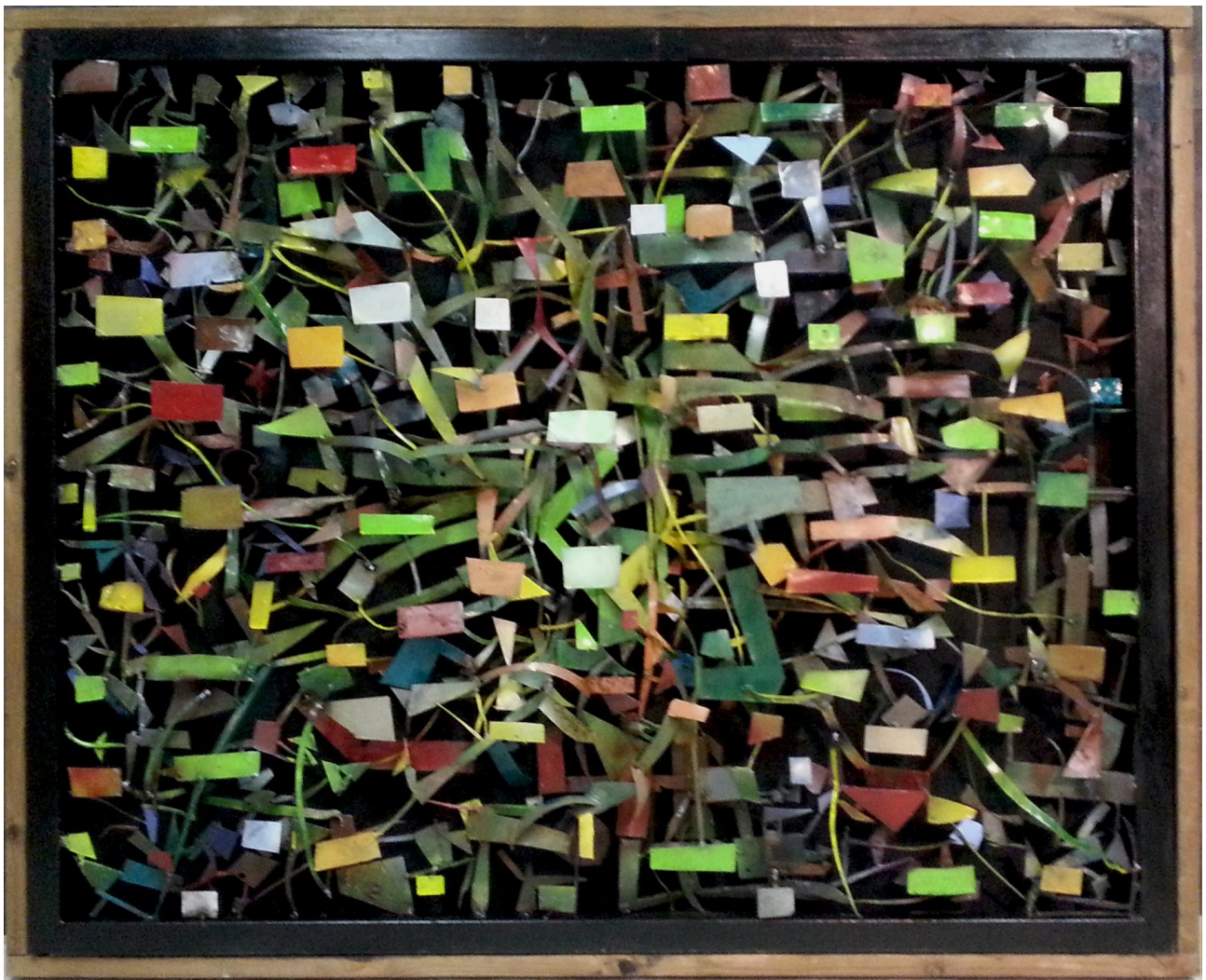
av Björn Gimstedt

FUNDAMENTA har sin upprinnelse i mitt intresse för frågor om grundläggande kunskapsteori kontra dagens modeller för verklighetsbeskrivning i en styrd digitaliserad kunskapsprocess.

Utställningen bygger på ett antal tunga tavlor och skulpturer i järn , Fotografier i naturlig storlek där jag interagerar med en del av de skulpturala objekten, Målningar i blandteknik där fogs-kum och mödosamt bortpillade platinaflarn från hundratals CD-skivor ingår, samt några Konstvideos. Den tunga materialitetens roll som utmaning gentemot det alltmer dominerande flyktiga och manipulera(n)de flödet av pixlar i bildskärmsvärlden kan ses som utställningens grundläggande spänningsalstrare. Objekten och fotografierna kompletteras med valda texter ur min bok "Fundamenta" som poetiskt bearbetar tankegods influerat av bl.a. Arne Naess, Gregory Bateson och senare tänkare inom kognitionsvetenskap och filosofi.

Väggkarta för rådvilla

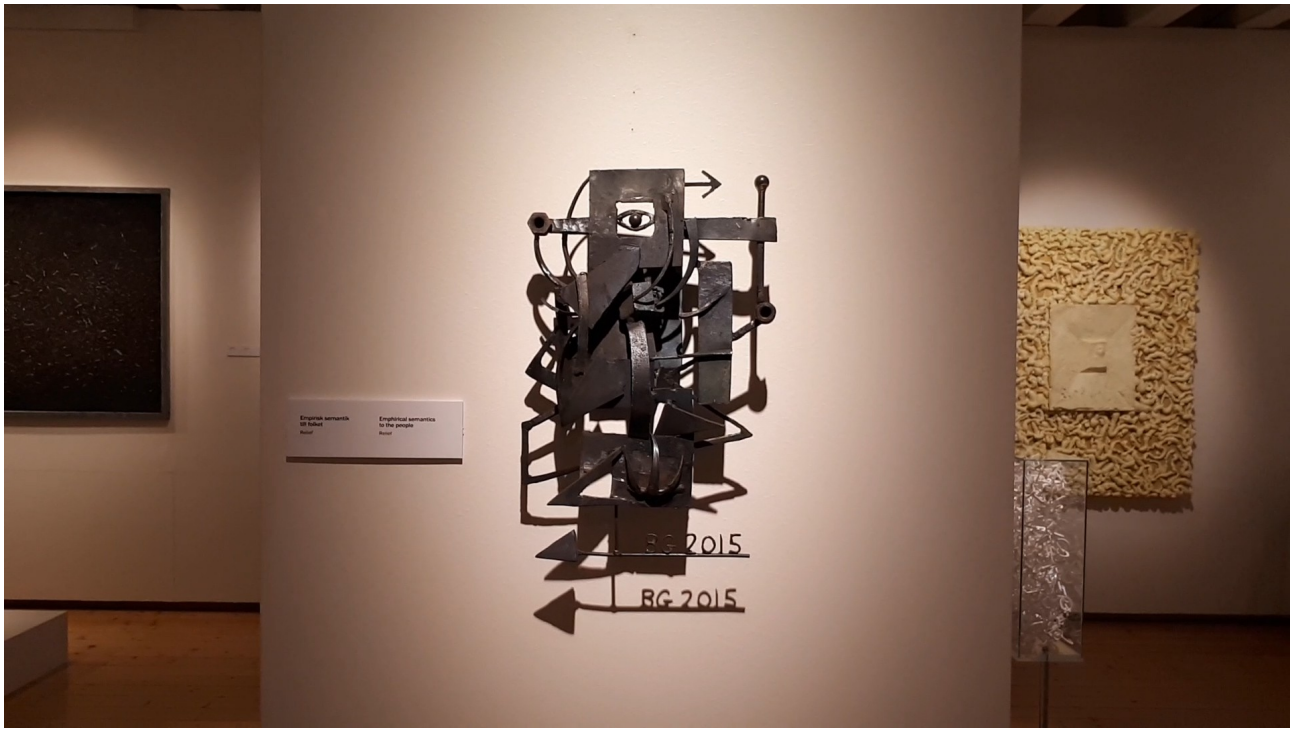
Post-it explosion

Kunskapsteori har länge intresserat mig. Det som styr det mänskliga tänkandet på ett mer grundläggande plan än dagens mediabrus. På 70-talet läste jag teoretisk filosofi med satslogik och argumentationsanalys och fick en inblick i tänkandets konst. Vi lever i en tid av förenkling. Det som inte kan förklaras på hundrafyrtio tecken går bort. Det som är för komplext och som inte har den dramaturgi på gott och ont som samtiden kräver. Vi håller på åsikter som vore de fotbollslag och förlöjligar våra motståndare så de blir lätta att avfärda.

Jag tror på ordning och reda i retoriken. Att då och då backa och se på våra tankebyggen. Bli varse de glidningar i betydelse och logiska tankehopp som även de mest vällovliga föreställningar kan vila på. Är något alltid rätt är det antagligen ett cirkelbevis.

Jag tror på tvivel. Att inse att våra tankemodeller är just modeller som lyfter fram enskildheter. Det kan ha sina poänger att hålla sig med flera synsätt. Enkelspåriga förklaringar ser världen mer som vi vill att den ska vara, än som den verkligen är.

Björn Gimstedt

Empirisk semantik åt folket

Om utställningen Fundamenta

Invigningstal av Jörgen Platzer på
Sundsvalls museum 2018 -11-17

"Ni har ännu inte sett utställningen och jag vill inte skriva någon på näsan om hur den ska ses men ändå säga något om hur jag uppfattar spelplanen. Vi gör oss bilder. Vi hittar former. I en tid när överenskomna former ifrågasätts trevar vi efter nya. Vi gör oss bilder. På olika sätt. Björn gör bilder på ett mycket handgripligt sätt. (Som konstnärer genom årtusendena alltid gjort.) Men i en tid när bilder förpixlats och informationen relativiserats blir den påtagliga materien plötsligt en påminnelse om grundvalarna. Marken vi står på.

När pixelvärlden på åsiktstorget fått rundgång i skallen kan man gå ut i Skogen och leta rätt på en lagom tung sten. Lyfta den, känna vikten och återföras till den jord vi är födda att bebo. Där i skogen kan man stöta på Björn. (På jakt efter lämplig sten) Björns konst föds i närkontakt med materialens inneboende egenskaper. Istället för att teckna ett gytter av elementarpartiklar med en penna på ett papper väljer han ett material med större motstånd för det flyktiga motivet. En brottnig med materien krävs. Resultatet blir konst som bild OCH som påtaglig del av världen. Bilden har tyngd. Rent konkret. Tyngd, ytstruktur, lukt.

Det kan man ju säga om den mesta konst som producerats genom tiderna. Men i vår tid och i denna utställning blir det tydligare att det är valt. Det är inte fråga om en nostalgisk återblick till en annan tid. Mer att välja ett medium som kontrasterar. Vi behöver distans till bildskärmarnas och nätverkens logaritm-styrda invasion av vår föreställningsvärld. Gärna Järn och varför inte lite avskavt informationsmedium.

Titeln på utställningen är fundamental för att förstå vilken dörr Björn gläntar på, funderar över och i viss mån leker med. En avspänd blick på grunden för vår förståelse av världen. Björn tar oss på allvar.

Det sägs att "Politik är det möjligas konst" Sen finns konsten att se det möjliga. Och konsten att få det i samklang med våra varelser. Björn tar som sagt spjärn i järn. Prövar flyktigare material men återvänder regelbundet till järnet. Järnobjekten vilar tungt och stadigt mot underlaget. Det är basen. Grundvalarna. Runt dem i utställningen häckar flarn och skorv, pixlar och skum. Som mer lättroliga medier. Ibland lämpade för hugskott.

I videoverkens tidsförlopp ersätts gravitationens roll av den rytm och tajming som musikanten Björn odlar. Hjärtslagets fundamentala relation till tiden. Jaja ni ska få se. Det är alltid givande att möta Björns verk. Hur lekfull attityd de än intar i första anblicken vet jag att de ständigt har kontakt också med ett befriande allvar. En jämn puls. En markkontakt. Viljan att se."

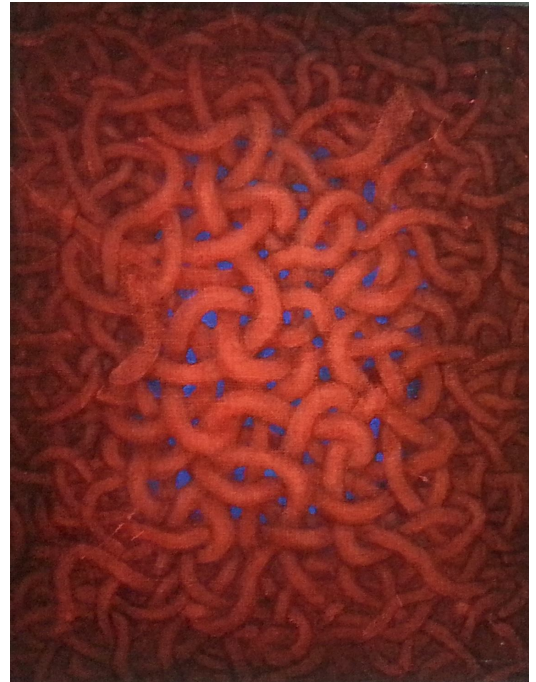
Jörgen Platzer

Tinget i sig

Genom övertygelsens maskor

Och tankens vindlande väv

Grandet